

РОДИТЕЉИ И ДОМАЋИ ЗАДАЦИ МЛАЂИХ ШКОЛАРАЦА

Често се чује да родитељи треба да помогну деци у изради домаћих задатака.

У сваком случају, то не подразумева да родитељ треба да ради домаће задатке свом детету и да га на тај начин „одмени“, без обзира на то колико задаци били на изглед тешки, по оцени мајке или оца.

Ево и зашто није добра ова врста помоћи родитеља:

- она не утиче на то да дете **научи, утврди или увежба** градиво
- **успорава се осамостаљивање** детета уколико други уместо њега извршавају његове обавезе;
- неће се развијати **упорност** код детета када, уместо да подстичемо наше дете, ми извршавамо његову обавезу;
- изостанак **радости и осећања властите вредности**, што дете осећа после успешно обављеног посла, а може се јавити и мрзовоља и незадовољство самим собом
- не развија се **одговорност** када дете само не изврши добијени задатак

Друга крајност, јесте **незаинтересован однос** родитеља према детињем раду. („Ни мени нико није помагао кад сам ја био ђак“, „Нека се мучи, пре ће се осамосталити“, „Од мене је довољно што сам му створио услове за рад а на њему је да извршава своје обавезе“).

Зашто није добар став родитељи који не желе, или немају времена да се баве и обавезама свог детета?

- родитељ је први који ће упутити дете у извршавање његових **основних потреба**, па тако и **рада**
- почетак школовања је пун **различитих криза**, које ће наше дете лакше савладати уколико за све има подршку и разумевање својих родитеља
- **воља** детету у овом периоду није још довољно чврста, није развијен степен **одговорности** и **самосталности** да бисмо у потпуности препустили дете само себи

Шта се подразумева под помоћи родитеља у изради домаћих задатака?

Дакле, та помоћ треба да буде усмерена на то да родитељ:

- код свог детета развија: **радне навике, одговорност** према добијеним обавезама и постепено **самосталност**.

*То се може постићи једино ако дете има и код куће одређене радне обавезе, било да му их још дала школа или сама породица.

- да **родитељ води рачуна** о радним обавезама детета
- **показује заинтересованост** за све оно што дете ради
- неприкидно **подстиче своје детета**.

* Тај подстицај је бољи ако њиме родитељи показују своју веру у дететову могућност и способност.. Зато је боље деци упућивати речи подстрека, као што су: „Ти то можеш“, „Хајде још мало ради на томе па ћеш после ићи а се играш“... Подстицај у супротном правцу може само да онерасположи дете, да се узјогуни и да омрзне све обавезе у вези школе.

- утиче да дете **кондицију за рад стиче постепено**, продужавајући из дана у дан не само време рада него и интензитет према свом узрасту

* Дете ће лакше стећи кондицију за рад под руководством родитеља. После поред вишечасовног праћења наставе није лако седети и два сата над неким школским задатком.

Једино доследним и стрпљивим вођством родитеља код ученика ће се постепено формирати навика извршавања школских обавеза.

Помозите им у томе!